

[Gert Petersen.]

nisteren jo har et særligt kendskab til, forelagde på sin konference i september, hvor man drøftede disse problemer, og jeg kunne godt have lyst til at citere et enkelt uddrag fra dette langsigtede program:

„Som et centralt led i den langsigtede økonomiske politik er det, at der fås en betydelig bedre styring af kapitalanvendelsen her i landet. Formålet hermed må være at få en bedre samfundsmæssig anvendelse af vor knappe kapital. Det må sikres, at kapitalen i højere grad placeres aktivt i erhvervslivet. Der er ingen tvivl om, at der i en del tidligere perioder er anbragt uforholdsmæssigt store andele af kapitalen passivt, hvorved denne i en vis udstrækning ikke er kommet erhvervslivet til gode. Baggrunden herfor har givetvis været udsigten til arbejdsfrie, men samfundsskabte kapitalgevinster først og fremmest på fast ejendom, obligationer, private pantebrevne m. m. Der må derfor gennemføres en effektiv inddragelse af de arbejdsfrie og samfundsskabte kapitalgevinster til det offentlige. I denne forbindelse vil det være nødvendigt at gennemføre en effektiv skattemæssig ligning af udbytter, specielt på private pantebrevne. Videre kan nævnes, at der bør ske en ændring af det offentliges jordpolitik, således at staten og kommunerne i meget større udstrækning får mulighed for at foretage nødvendige jordopkøb, i første omgang af arealer til rekreative og bolig-mæssige formål. Herved kan undgås jordspekulation og dermed privat kapitalanbringelse i spekulationsøjemed. Dette forudsætter, at jord i offentligt eje udlejes på jordrentevilkår.“

Det, som Specialarbejderforbundet her siger, er nøjagtigt, hvad socialistisk folkeparti gennem en hel årrække har sagt, så jeg må sige, at vort parti føler sig udmærket i overensstemmelse med det største danske fagforbund.

Jeg ved ikke, om det så er grunden til, at regeringen spiller ud med noget helt andet, men det tror jeg ikke, jeg tror, det er hensynet til Hartling, der bremser, og så må vi andre — det er resultatet — der ikke har bundet os til hr. Hartling og til venstre, i den kommende tid spille ud med de tanker, som Specialarbejderforbundet fremsætter.

Derved kommer vi i den ejendommelige situation — i hvert fald må det set fra Speci-

alarbejderforbundets side være en ejendommelig situation — at vi, der spiller ud med disse forslag, kommer til at spille imod regeringen, der nu ledes af den tidligere formand for Specialarbejderforbundet, fordi regeringen har bundet sig til kun to veje til en langsigtet politik, nemlig dels nogle halvkvædede trusler om overenskomstindgreb — og de kan tolkes på mange måder, regeringen kan sige, at sådan skal det ikke forstås, men andre forligspartnere kan så sandelig også sige, at sådan er det forstået — dels aftaler om sparerunder.

Jeg synes, det er en kedelig situation, regeringen har bragt sig selv i, og vi vil altså meget gerne befri den for den situation, gøre, hvad vi kan for at få det forlig gjort til nul og nix.

I forbindelse med besparelser og spareudkissioner vil jeg spørge, hvordan man vil forene kampen mod arbejdsløshedens værste afsnit, nemlig ungdomsarbejdsløsheden, med de omsiggribende adgangsbegrænsninger på uddannelsesområdet og med pædagogafskedigelserne, som efter ministeriets mening vil løbe op til 3.600 — og måske bliver det endnu flere — her til foråret. Hvor alvorligt mener man det, når man taler om at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden, og så samtidig lader spareraseriet få sådanne udslag, for resten uden at spare ret meget eller næsten ikke noget?

Vi imødeser i øvrigt med stor interesse og spænding de konkrete forhandlinger mellem sparepartierne. Vil man gå videre ad adgangsbegrænsningens og pædagognedskæringernes vej på andre områder, eller har man allerede indgået en aftale om, hvordan de 4,5 mia kr. skal spares i de næste 3 år? Og hvad med lovreserven? Skal lovreserven være, om jeg så må sige regeringens taktiske reserve i slagsmålet med venstre om spareplanerne, eller er lovreserven i sig selv med inde i spareplanerne?

Spareplanerne blev vel aktuelle, fordi der absolut skulle stilles skattelettelser i udsigt. Det kræver hr. Glistrup, og når hr. Glistrup kræver det i stærk form, så kræver hr. Poul Hartling det i lidt svækket form, og så er det altså smittet videre af på regeringen.

Synes regeringen ikke, at det er et noget vidtgående løfte, den her er kommet med? Er regeringen sikker på, at dette løfte i denne form er foreneligt med en politik til